

VELJA GOVORJENA BESEDA!

**Govor predsednice vlade na otvoritvi razstave Lojzeta Spacala
Galerija Prešernovih nagrajencev Kranj
13. september 2013**

Spoštovani,

mesto Kranj nam je podarilo največjega slovenskega mojstra besede, po katerem smo poimenovali najpomembnejše nagrade na področju kulture – Prešernove nagrade in katerega ime nosi tudi Galerija Prešernovih nagrajencev Kranj. Prepričana sem, da so vrata vaše galerije odprta širokemu krogu obiskovalcev, kar pa nikakor ne drži za njene stene. Te so rezervirane le za presežke slovenske likovne umetnosti. Galerija pa ni pomembna le zato, ker nam ponuja krasen izbor in vpogled v posamezna obdobja slovenskega likovnega ustvarjanja, ali pa zato, ker mestu daje jasen, prepoznaven pečat in skrbi za njegov primat kot slovenske likovne prestolnice. Vaše zbirke namreč v znatnem številu krasijo dela, ki so bila podarjena s strani nagrajenih umetnikov, ki se več kot očitno zavedajo potenciala vloge umetnosti kot dejavnika razvoja družbe in posameznika. Takšno vlogo lahko umetnost odigra le, v kolikor je dostopna slehernemu od nas. Zato je dostopnost teh del nedvomno ena od plati njihove vrhunskosti.

Veseli me, da sem lahko prisotna na današnji razstavi našega velikega, a žal pokojnega likovnega umetnika Lojzeta Spacala. Nisem likovni kritik, zato si ne bom dovolila komentiranja njegovih stvaritev. Lahko povem le, da me je slikarjeva likovna ustvarjalnost pritegnila zaradi njegovega izjemnega občutenja in opazovanja okolja. Mnogi v njegovih delih zaznajo tudi njegovo magično, skrivnostno plat – to je tisto nekaj, kar je dano in znano samo umetnikom, da nam v vsakdanjik prinašajo pravljice, podobno kot naša velika ilustratorka in Prešernova nagrajenka Marlenka Stupica. In prav zato je umetnost tisto, kar lepšuje in bogati naša življenja.